

kan være berettiget at slippe ham løs, men at man resolut tager en Beslutning som den, der i dette Tilfælde er taget af den højtærede Justitsminister, og midlertidig til bageholder en saadan Forbryder, indtil der er truffet Bestemmelse om, hvorledes man skal forholde sig overfor ham og hans lige.

Under den Behandling af Sagen, som fandt Sted her i Folketinget ved Finanslovens første Behandling, havde den højtærede Justitsminister Lejlighed til at redegøre for sin Stilling til det heromhandlede Spørgsmaal, og jeg maa sige, at det forekommer mig, og jeg tror, det vil forekomme de allerfleste af Tingets ærede Medlemmer, at den Redegørelse, som den højtærede Justitsminister fremkom med her, var i fuldt Maal fyldestgørende. Jeg tror, det lykkedes Justitsministeren at godtgøre, at han ogsaa havde juridisk Bemyndigelse til at foretage det, han har foretaget i den heromhandlede Sag, da han besluttede sig til at tilbageholde den omtalte Sædelighedsforbryder. Men hvad der for mig betyder ikke mindre end den juridiske Betragtning af denne Sag, er Bevidstheden om, at det, der er sket, sikkert vilde blive godkendt i enhver Kreds, og hvis man tænkte sig etableret Folkedomstole ude i Landet, er jeg for mit Vedkommende sikker paa, at man i enhver eneste Retskreds vilde godkende, hvad Justitsministeren har foretaget, og jeg føler mig overbevist om, at man vilde give sin Tilslutning dertil fra Befolkningens Side og yde ham Tak for det. Jeg vil ogsaa for mit Vedkommende udtale min Tak til den højtærede Justitsminister, fordi han har taget Initiativ i denne Sag.

Men noget andet er selvfølgelig, at det for alle, saavel for Administrationen som for Lovgivningsmagten og for Befolkningen, er mere betryggende, mere tiltalende, at Spørgsmaal af den Art, der her er Tale om, nemlig Spørgsmaal om Tilbageholdelse af forbryderske Naturer, der er en Fare for deres Omgivelser og en Fare for den offentlige Sikkerhed, ordnes gennem Lovgivningen, saaledes at det bliver Domstolens Sag at træffe Bestemmelse om, hvad der skal finde Sted. Der er hidtil fra forskellige Sider peget paa det ønskelige i at komme fremad paa dette Omraade, men man er standset herved hidtil, fordi det paastodes, at der var et Hul i vor Lovgivning i saa Henseende, saaledes at man savnede Hjemmel til at lade Domstolene tage sig af dette Spørgsmaal. Der er ved forskellige Lejligheder henvist til, at det Spørgsmaal, der her er paa Tale, egentlig rettest burde ordnes ved en Revision af Straffeloven, men det

forekommer mig, at man ikke har Lov til at skyde Spørgsmaal af den Art hen til en eventuel Revision af Straffeloven, om hvilken det for øvrigt gælder, at ingen ved, naar en saadan Revision er tilendbragt. Der er mange Gange rejst Spørgsmaal om, hvornaar man kunde vente forelagt Forslag om en ny borgerlig Straffelov. Spørgsmaalet er hver Gang blevet besvaret med, at man kunde vente et saadant Forslag i den nærmeste eller dog i en nær Fremtid, men endnu har man intet set til et saadant Forslag. Jeg benytter Lejligheden til at spørge den højtærede Justitsminister, om vi nu snart kan vente Forslag til en Revision af den almindelige borgerlige Straffelov. Men selv om et saadant Forslag muligvis snart fremkommer, og selv om jeg har Grund til at tro, at et Forslag fra den nuværende højtærede Justitsminister vil være bedre end et Forslag fra en tidligere Justitsminister af anden politisk Farve, er jeg dog klar over, at der kan komme til at gaa et godt Stykke Tid, inden man bliver færdig med Udarbejdelsen af et saadant Forslag, thi jeg ved jo fra tidligere Tid, at der gør sig meget forskellige Opfattelser gældende med Hensyn til Ordningen af dette Spørgsmaal. Jeg mener altsaa, at det slet ikke kan forsvares, at man venter med Ordningen af det Spørgsmaal, der her er Tale om, indtil man en Gang i Fremtiden bliver færdig med en Revision af den almindelige borgerlige Straffelov. Jeg billiger derfor ganske, at man nu tager fat paa det foreslaede Grundlag. Jeg skønner, at det er en Fremgangsmaade, som meget maa anbefales, at man, som Justitsministeren her gør, stiller Forslag om at benytte Loven om Umyndighed og Værgemaal med Hensyn til, hvad Samfundet bør foretage sig overfor de Forbrydere, jeg her har talt om.

Der foreslaas i det foreliggende Lovforslag at indføre en Ændring i nævnte Lovs § 2. Jeg kan billige og kan anbefale, at man benytter denne Fremgangsmaade. Jeg kan billige, at Justitsministeren foruden at have haft Opmærksomheden henvendt paa de uhyggelige Sædelighedsforbrydere tillige har taget med ind under Lovforslaget Forholdsregler overfor de Brandstiftere, der ogsaa maa siges at være en Fare for den offentlige Sikkerhed. Tillige kan jeg billige, at Justitsministeren endvidere har medtaget de Voldsmænd, som gennem deres Trusler overfor den personlige Sikkerhed ogsaa maa siges at danné en Fare for den offentlige Sikkerhed. Hvad angaar den sidste Kategori, vil det sikkert komme til at volde Domstolene noget Besvær, naar